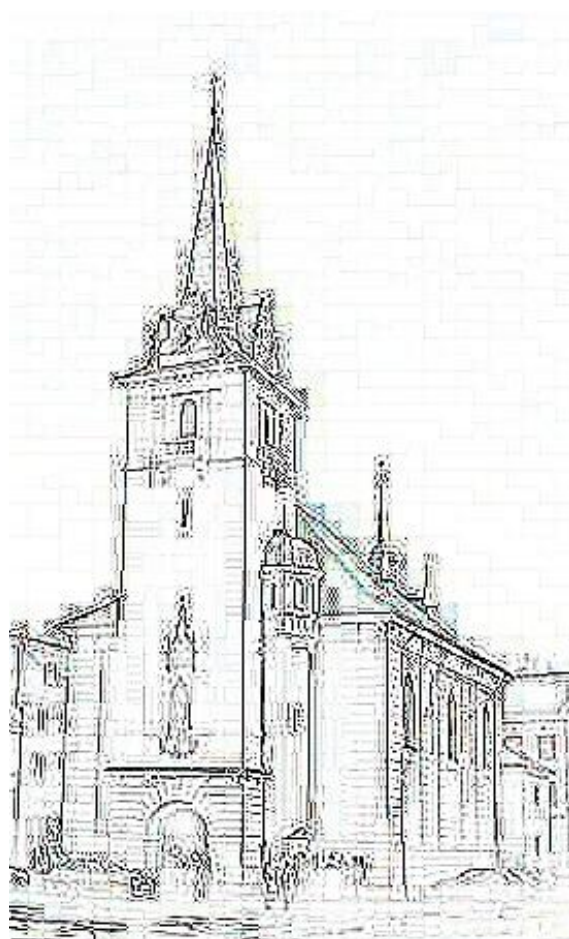

***OBČANSKÉ SDRUŽENÍ
PRO ZÁCHRANU KOSTELA A FARY V TRMICÍCH***

„FIAT VOLUNTAS TUA“

www.kosteltrmice.cz

II. aktualizované vydání-září 2011

Vedení občanského sdružení:

Mgr. Marie GOTTFRIEDOVÁ – předsedkyně, členka rady Občanského sdružení
tel. 731 506 262

Ing. Zdeněk KRŮTA – místopředseda, člen rady Občanského sdružení
tel. 602 766 251

Ing. Petr NOVOTNÝ – místopředseda, člen rady Občanského sdružení
tel. 733 307 853

paní Jiřina KIMLOVÁ – pověřena vedením účetnictví, členka rady Občanského sdružení
tel. 603 101 491

paní Ludmila DOUBKOVÁ – členka rady Občanského sdružení
tel. 737 713 594

Mgr. Klára KLENEROVÁ – členka rady Občanského sdružení
tel. 776 192 497

pan Jan GOTTFRIED – člen rady Občanského sdružení
– pověřený organizací iniciativ typu „Modlitební most“; tel. 604 208 332

Kontaktní údaje:

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ PRO ZÁCHRANU KOSTELA A FARY V TRMICÍCH
– „FIAT VOLUNTAS TUA“

Adresa:

Žižkova 251/238, 400 04 Trmice

IČ: 22845721

číslo účtu: 242002164/0300

IBAN CZ39 0300 0000 0002 4200 2164
BIC (SWIFT) CEKOCZPP

web: www.kosteltrmice.cz

email: OS@kosteltrmice.cz

Občanské sdružení je podporováno:

- *Městem Trmice*
- *Biskupstvím litoměřickým*

Podrobnější informace o podpoře našemu Občanskému sdružení najdete na www.kosteltrmice.cz

Drazí bratři a sestry, milí přátelé.

CO SE VLASTNĚ STALO

Před několika lety zahájil statutární zástupce Římskokatolické farnosti Trmice podnikatelské aktivity v oblasti hospodaření s farními lesy. Následně rozšířil, do té doby snad úspěšné, podnikání o koupi pily na zpracování dřeva z farních lesů. Cílem celého záměru bylo získávat prostředky např. na opravy kostelů, jichž je ve správě farního obvodu celkem 6 a jejichž stav se neustále horší, a na krytí dalších nutných výdajů na provoz farnosti, jelikož finanční zdroje jsou značně omezené. Bohužel celý podnikatelský projekt skončil vysokými dluhy ve výši kolem 35 milionů korun.

My i ostatní farníci jsme byli postaveni před hotovou věc. O narůstajících dluzích jsme neměli ani tušení a o podnikání jako takovém jsme měli pouze velice kusé a neúplné informace. Přesto leckdo z nás na různé nesrovnalosti, o kterých se dozvěděl, upozorňoval našeho duchovního správce, bohužel s nulovým úspěchem. Situace dospěla až tak daleko, že v polovině roku 2010 podal největší věřitel návrh na insolvenční řízení Římskokatolické farnosti Trmice. Zanedlouho na to byl soudem ustanoven insolvenční správce a vyhlášen úpadek firmy s názvem „Římskokatolická farnost Trmice“. Následně se začal připravovat rozprodej veškerého majetku farnosti, který se v průběhu roku 2011 začal uskutečňovat.

Nechceme se smířit s tím, že bychom ztratili „NÁŠ“ kostel Narození Panny Marie na Václavském náměstí v Trmicích. Nechceme jen nečinně přihlížet tomu, jak tento objekt získávají v dražbě zcela neznámí lidé či firmy se zcela neznámými úmysly. Nechceme sledovat, jak je mobiliář rozprodáván v aukčních síních a odvážen do zahraničí. Víme totiž, že cílem prodeje není zachování duchovního života, ale pouze a jedině maximalizování výnosu z prodeje pro uspokojení pohledávek věřitelů. Proto se aktivně snažíme zvrátit tento nepříznivý stav.

K tomuto účelu jsme založili občanské sdružení s názvem:

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ PRO ZÁCHRANU KOSTELA A FARY V TRMICÍCH - „FIAT VOLUNTAS TUA“.

- Prvořadým cílem našeho sdružení je vykoupit v rámci insolvenčního řízení kostel Narození Panny Marie v Trmicích (fara již byla koupena knězem pražské arcidiecéze viz. níže) a zachovat jej jako duchovní centrum – nejen pro pravidelné scházení věřících, ale též jako duchovní centrum města Trmice a zároveň jednu z nejvýznamnějších kulturních památek na území města.
- Pro dosažení tohoto cíle chceme využít všech legálních možností, jako např. jednat s úřady státní správy a místní samosprávy, oslovovat podnikatele, církevní instituce, místní rodáky, a to doma i za hranicemi České republiky, s cílem získat podporu pro náš záměr. V neposlední řadě chceme také sbírat finanční prostředky na koupi uvedených objektů, případně pořádat akce, jejichž výtěžek bude věnován tomuto účelu. **Toto všechno musí být provázeno modlitbou a snahou o pochopení Božího záměru s naší farností.**

Jedním z motivů pro zachování kostela k těm účelům, jakým slouží dnes, je naše odpovědnost vůči našim předkům, kteří ho budovali s láskou k církvi a Pánu Bohu. Jsme zavázáni každému, kdo se podílel na jeho stavbě, správě a opravách, aby mohl být uchován jako stánek Boží pro následující generace. Jsme zavázáni těm, díky nimž kostel v letech hluboké totality „povstal z popela“ po požáru v roce 1952, což považujeme za zázrak. Jsme zavázáni těm, kteří se podíleli na jeho dalších opravách po dlouhých 17 let v době komunistické normalizace, téměř zadarmo, s vědomím možných postihů a perzekucí ze strany komunistických orgánů v době jeho uzavření (1972-1989) z důvodu havarijního stavu stropu nad lodí. Jsme zavázáni všem dárcům a dobrodincům ve všech historických obdobích.

Náš kostel pro nás není pouze místem, kam si zajdeme v neděli „splnit“ svou křesťanskou povinnost, ale druhým DOMOVEM. Místem, kde jsme byli pokřtěni, poprvé přijali svátosti, vstupovali do manželství, křtili své děti, ale také vyprovázeli na poslední cestě naše blízké. **A my všichni chceme, aby tomu tak bylo i nadále a abychom tento chrám předali našim potomkům jako Dům Boží,** nikoliv jako zábavní park, autoservis či molo pro módní přehlídky, případně diskotéku či jako pouhou ruinu uprostřed Trmic.

Občanské sdružení i celá trmická farnost pozitivně vnímají skutečnost, že objekt fary s přilehlým areálem a farní kaplí svatého Jana Boska koupil v rámci insolvence kněz z pražské arcidiecéze P. Stanislav Zápotocký. Ten zároveň přislíbil, že ji ponechá k užívání farnosti. Fara je však jeho soukromým vlastnictvím a nájemní smlouva o jejím využívání nebyla uzavřena se žádnou církevní institucí či farností, ale pouze s dosavadním duchovním správcem, jako soukromou osobou. Právě otázka neuzavření smlouvy s církevním subjektem, vyvolává řadu otazníků ve vztahu k dlouhodobé budoucnosti. Velmi nepravděpodobně se jeví i možnost, že by ekonomicky insolvenční naprosto zdecimovaná farnost v budoucnu faru i s farním areálem od současného majitele vykoupila. Možná to bude trvat několik desetiletí. Nicméně fara již není v tuto chvíli bezprostředně ohrožena prodejem pochybným subjektům. A právě proto se Občanské sdružení věnuje již výhradně záchraně farního kostela Narození Panny Marie.

Pokud i Vy máte stejné pocity jako my, cítíte, že naše snahy jdou správným směrem a ztotožňujete se s našimi cíli, prosíme vás o spolupráci či podporu jakýmkoliv způsobem. Uvítáme například:

- vaši aktivní spolupráci jako členů Občanského sdružení, s nabídkou svých schopností, znalostí a tvůrčích nápadů ve prospěch uvedených cílů
- podporu a radu jakoukoliv formou, i bez členství v Občanském sdružení
- aktivní účast na „Modlitebním mostě“ za záchranu našeho kostela
- jakýkoliv finanční dar na koupi kostela .

Členství v občanském sdružení upravují stanovy. Členem se může stát každý, kdo na adresu Občanského sdružení zašle volnou formou napsanou a podepsanou přihlášku a následně uhradí roční členský příspěvek ve výši 250,-Kč. Přihlášky je možno předat i osobně komukoliv z rady Občanského sdružení. Každému bude vydáno potvrzení o úhradě členského příspěvku.

A k čemu slouží členské příspěvky? Budou použity pro výdaje spojené se zajištěním nutné a nezbytné administrativy pro chod Občanského sdružení, hrazení poštovních poplatků, poplatků za vedení účtu v bance a podobně.

Členství v Občanském sdružení nebude umožněno těm, kdo jsou zodpovědní za podnikatelské aktivity Římskokatolické farnosti Trmice a svým jednáním ji dovedli až do insolvenčního řízení a k rozprodeji jejího majetku, včetně kostelů.

Všichni členové Občanského sdružení, včetně rady i předsedy, vykonávají veškerou činnost ve prospěch Občanského sdružení zásadně bezplatně a bez nároku na jakoukoliv odměnu. Jedinou naší odměnou bude úspěch celého díla a naplnění našich cílů.

Drazí přátelé, prosíme vás všechny o podporu tohoto díla a jakoukoli spolupráci. Občanské sdružení nabízíme jako platformu pro realizaci všech nápadů a aktivit vedoucích k dosažení společného cíle, tedy zachování NAŠEHO kostela. Netříštíme proto naše snahy a pracujme společně. Duchovní správci se střídají, ale my - věřící a obyvatelé Trmic - zůstáváme.

KRÁTCE Z HISTORIE KOSTELA NAROZENÍ PANNY MARIE V TRMICÍCH

Zmínky o trmickém kostele se objevují již v 11. století. V roce 1384 měl trmický farní kostel

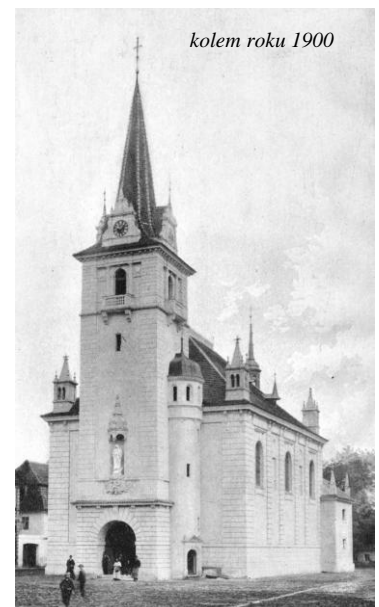

před rokem 1898

platit 24 grošů jako půlroční papežský desátek. Barokní kostel Narození Panny Marie v Trmicích byl vystavěn na přelomu 17. a 18. století. Jak se dočítáme z dostupných pramenů, presbyterium mohlo být dokončeno již na konci 17. století a následně se začala stavět sakristie. Roku 1698 měla být zhotovena nová kopule kostelní věže. V té době se v kostele nacházel oltář považovaný pouze za „provizorní“. Nový hlavní oltář ve stylu polociboriových bočních oltářů bohosudovského poutního kostela byl zhotoven bohosudovským řezbářem bratrem Václavem a do trmického kostela byl dodán v květnu roku 1726. Polychromování a zlacení oltáře bylo provedeno až roku 1729 malířem J. H. Wentzelim z Duchcova. Tyto práce byly objednány Františkem Václavem a Kateřinou Alžbětou (rozenou Schönbornovou) Nosticovými, jako jejich dar farnímu kostelu. Od této doby nese oltář dva šlechtické

erby - jeden nostický, druhý schönbornovský. Hlavní oltářní obraz s výjevem „Narození Panny Marie“ nechala namalovat u významného pražského malíře hraběnka Vratislavová z Mitrovic, rozená z Vchynic a Tetova. V nástavci hlavního oltáře je zobrazena „Nejsvětější Trojice“. Rod Nosticů dlouhodobě vlastnil trmické panství a rovněž trmický zámek a patřil ke štědrým podporovatelům trmického kostela. Boční barokní oltáře pocházejí z roku 1727. Levý oltář je zasvěcen svatému Josefovi a pravý pak patronu České země svatému Václavu. Od čtyřicátých let 18. století požívala stoupající náboženské úcty také zdejší mariánská soška, díky které se trmický kostel stal regionálním poutním mariánským kostelem.

Od roku 1898 procházel kostel významnou přestavbou, při které byl jeho zejména vnější vzhled poznamenán historizujícím stylem novogotickým. Původní boční věž byla nahrazena novou předsunutou věží stojící v ose čelní stěny, jíž prochází hlavní vstup do chrámu. Rekonstrukce byla svěřena staviteli J. Stibralovi. Hlavní práce probíhaly v letech 1898-1899, ale dokončovací práce se prováděly až do roku 1924. Dne 13. května

kolem roku 1900

1923 byly slavnostně posvěceny a do věže kostela zavěšeny čtyři nové zvony zhotovené českobudějovickou zvonařskou firmou Rudolfa Pernera. Nejtěžší ze zvonů vážil 723 kg, nejlehčí pak 130 kg. Během druhé světové války byly 3 zvony zrekvírovány pro vojenské účely. Ve věži je dnes jediný z těchto zvonů o hmotnosti 207 kg.

V roce 1932 byly pro kostel zakoupeny zcela nové varhany, které zhotovila krnovská varhanářská firma Rieger. A právě tyto varhany se kostelu staly osudné. Dne 3. října roku 1952 v dopoledních hodinách kostel zachvátil požár, který dle závěrů z vyšetřování vznikl právě v prostoru varhan. V zápisu o likvidaci škody se dočítáme:

„Varhany byly nově postaveny v roce 1932 nákladem Kčs 66.000,-. Tyto varhany shořely až na ohořelé zbytky dřeva a části zdeformovaných cínových píšťal úplně. Z hudebních nástrojů bylo škodou postiženo 2 basy, 1 cello, 3 housle a dále 2 kotle (bubny). Dále všechny noty pro hudbu a chrámový zpěv byly požárem zasaženy.“

Požárem byl poškozen strop nad kůrem, kouřem a vodou byly znečištěny oltáře a veškeré vybavení. Během následujících let, navzdory těžkému období nastupujícího komunismu, kdy začalo docházet k likvidaci kostelů, klášterů a internaci duchovních, se postupně dařilo kostel, i přes všechny překážky kladené státními orgány, obnovovat. Nové varhany dodalo v roce 1955 Družstvo varhanářů ORGANA z Kutné hory a 20. ledna roku 1956 byly zkolaudovány.

Dalším obdobím nejistoty procházel trmický kostel v letech 1972-1989. Z důvodu stále se zhoršujícího stavu klenuté stropní konstrukce nad lodí, jež byla vytvořena z prken, pletiva a sádrové omítky, byl kostel roku 1972 uzavřen. Bratři salesiáni, kteří trmickou farnost spravovali v letech 1968 – 1974, započali s přípravou rozsáhlých oprav. Mezi významné osobnosti z řad salesiánů, kteří v Trmicích působili, patřili P. Vojtěch Fuglík, P. Augustin Holík, P. František Vitásek a P. Ing. Václav Teplý. Vzhledem k období tzv. normalizace bylo provádění oprav velmi komplikované jak pro nedostatek finančních prostředků, tak i komplikace ze strany státních a stranických orgánů Komunistické strany Československa. Salesiáni od roku 1974 postupně trmickou farnost opouštěli a duchovním správcem se stal otec biskup Karel Otčenášek, který nesměl vykonávat úřad sídelního biskupa královéhradeckého a byl poslán do „vyhnanství“ v Trmicích. Postupně převzal opravy farního kostela. Všechny práce v následujících letech probíhaly výhradně svépomocí. Opravy byly financovány z různých sbírek, darů, a to i ze zahraničí. Farník pan Jiří Žižka zde vytvořil skupinku dobrovolníků, kteří několik dní v týdnu po skončení svého zaměstnání následujících 14 let obětavě a za minimální odměnu pracovali na veškerých opravách, včetně nového kazetového stropu nad lodí, který nahradil původní staticky narušený klenutý strop. Ruku k dílu dle možností přidávali další farníci i brigádníci z různých koutů Československa, bez ohledu na možné politické důsledky a perzekuce. Jedinou odměnou jim bylo pověstné „Pán Bůh zaplat“, ale to nebylo rozhodující. Hlavním motorem byla láska k Bohu, církvi a „svému“ kostelu, k chrámu Božímu. S pomocí Boží bylo 16. září roku 1989 dílo hotovo a kostel znovu slavnostně vysvěcen litoměřickým biskupem

Josefem Kouklem. Po listopadu 1989 se zdálo, že se život v církvi bude ubírat přirozenou cestou, bez strachu o osud kostela, bez obav z politického pronásledování. V prosinci roku 1989 farnost opustil její dlouholetý administrátor biskup Karel Otčenášek, který se ujal řízení Královéhradecké diecéze. Ještě na krátkou dobu 9 měsíců byl ustanoven do Trmic nový duchovní správce p. Josef Bečvář, který byl v říjnu téhož roku přeložen do Libáně. Trmická farnost na

dlouhých 11 let osiřela. Duchovně byla spravována z Ústí nad Labem, odkud do Trmic dojížděli bratři dominikáni a později i diecézní kněží. Bylo to období, kdy se farníci opět museli postarat o „svůj“ kostel. Období, kdy farníci viděli trmickou faru na vývěškách realitní kanceláře s cílem ji pronajmout, což se zanedlouho také stalo. Fara byla pronajata pochybné firmě z Německa k podnikatelským účelům. Tato firma po dvou letech zkrachovala a zanechala církvi dluhy. Kostel nám však zůstal. Dokonce v roce 1993 zakoupilo město Trmice pro kostel nové věžní mechanické hodiny, které zhotovila a v listopadu téhož roku nainstalovala uherskohradištská firma Ing. Vladimíra Dvořáka – CHRONOS. Arciděkanství v Ústí nad Labem zase zajistilo opravu fasády kostela. Farníci dobrovolně a bez nároku na nějakou odměnu obětavě pečovali o „svůj“ kostel a mnohdy i na vlastní náklady prováděli drobné opravy a údržbu. Jen díky jejich snaze byl kostel stále živým duchovním centrem. Od roku 1993 jsou každoročně na začátku září pořádána již známá Trmická poutní třída k oslavě titulárního svátku kostela Narození Panny Marie. V létě roku 2001 byl díky snaze P. Pavla Jančíka, duchovního správce v Ústí nad Labem, do Trmic opět jmenován administrátor farnosti. Stal se jím P. Jiří Voleský. Tím se začala psát další kapitola naší historie. Ožila fara, ožily další duchovní aktivity s tím spojené. Farnost po 11 letech začala žít normálním životem.

Bohužel se nezadržitelně blíží rok 2011, který se stává dalším významným mezníkem v historii našeho kostela, ale i farnosti. Je to rok, ve kterém se každým dnem rozhoduje, jaký osud kostel postihne. Kostel i veškerý jeho mobiliář, liturgické předměty, varhany, obrazy i sochy, veškerá umělecká díla jsou nabízeny k prodeji a rozprodeji s cílem vše zpeněžit bez ohledu na duchovní a kulturní hodnoty. O první kusy vybavení kostela se již hlásí první zájemci.

Vše probíhá v rámci insolvenčního řízení s firmou s názvem „Římskokatolická farnost Trmice“.

V tyto dny, hodiny i minuty si všichni klademe otázku, co se stane s „NAŠÍM“ kostelem.

- **Stane se duchovním centrem jiné církve, sekty či náboženské skupiny?**
- **Změní úplně své poslání a stane se komerčním objektem např. skladištěm, autoservisem, centrem pro módní přehlídky nebo diskotékou?**
- **Stane se prázdným chátrajícím torzem, jež stihne osud mnoha dalších kostelů v severních Čechách i jiných částech naší republiky?**

NEDOPUŠŤME, ABY TOMU TAK BYLO!

SPOLEČNĚ SE ALESPOŇ POKUSME O NEMOŽNÉ - O ZÁCHRANU TOHOTO KOSTELA, O ZÁCHRANU DUCHOVNÍHO I KULTURNÍHO DĚDICTVÍ NAŠICH PŘEDKŮ, O ZACHOVÁNÍ DŮSTOJNÉHO PŘÍBYTKU BOŽÍHO, ALE I KULTURNÍHO STÁNKU MĚSTA TRMICE!!

MODLITEBNÍ MOST

Velice intenzivně si uvědomujeme, že zdárné vyřešení složité a bolestné situace v naší farnosti dalece přesahuje lidské možnosti. Víme, že kdybychom měli spoléhat jen na své chabé lidské síly, překonala by nás brzy skepse a beznaděj. Zároveň také tušíme, že všechno to, čím nyní v Trmicích procházíme, se neděje jen tak, pro nic za nic. Budeme-li dostatečně citliví a vnímaví, můžeme ve všech těchto událostech objevit skryté poselství. Nedokážeme to však sami. Věříme, že jedině ve spojení s Bohem můžeme nalézt smysl všeho toho, co nás zasáhlo. Jedině ve spojení s Bohem můžeme nalézt odpověď na otázku, proč právě nás něco takového potkalo. Jedině ve spojení s Bohem můžeme ze všech dnešních útrap vyjít posílněni, zoceleni a obohaceni.

Proto s důvěrou svěřujeme všechno to, co nás tíží a bolí do rukou našeho nebeského Otce. Kromě mší svatých obětovaných za naši farnost a za to, aby se vše v dobré obrátilo, kromě adorací a individuálních modliteb řady lidí na tento úmysl, vznikla v naší farnosti zvláštní modlitební aktivita - **Modlitební most**. Jedná se o jakousi „modlitební štafetu“, při níž se po hodinách střídají lidé z farnosti v modlitbě. Modlitební most probíhá každý čtvrtek od 18 hodin a trvá do pátečních 16 hodin, kdy je zahájena adorace před vystavenou Nejsvětější Svátostí oltářní. Po adoraci následuje v 17 hodin mše svatá. Nezávisle na rozpisu lidí, sestaveného za tímto účelem, se k modlitebnímu mostu může v kteroukoli dobu přidat kdokoli další. Tento způsob modlitby chápeme jako vyjádření duchovního spojení lidí a zároveň spojení celé farnosti s Bohem.

***Dovolujeme si poprosit Vás, případné čtenáře těchto řádek,
o byť i jen krátké vzpomnutí v modlitbě
nebo prosbu za naši farnost,
jejíž budoucnost svěřujeme také my
do vůle našeho Pána.***

FIAT VOLUNTAS TUA... - BUĎ VŮLE TVÁ...

*5. února 2011 navštívili v Hradci Králové někteří členové Občanského sdružení dlouholetého trmicického duchovního správce arcibiskupa Karla Otčenáška (*13.4.1920 – †23.5.2011), jemuž osud našeho kostela i farnosti velmi ležel na srdci. Pevně věříme, že v jeho osobě máme velkého přímluvce v nebi.*

